

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 9. Quidam cum Cardinale Legato deliberaturi, in Comitiis deputati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

Sæcul. XVI, „ pium patrem Pastoremque pro bono
A.C. 1524. „ Ecclesiæ studiosissimum, si vero oves
 „ Pastoris sui vocem audire recusave-
 „ rint, nil ultiro illi superest, quam ut
 „ cuncta divinæ Providentiæ patienti
 „ animo committat. „

§. IX.

*Quidam cum Cardinale Legato de-
 liberaturi, in Comitius
 Deputati.*

Cochlaeus hoc anno p. 90. Ad junxit suam quoque operam Cardinali Legato Joannes Hannardus inter Cæsariorum Secretarios primus, qui nomine Imperatoris edictum Wormatiense executioni dandum deposcebat, cui responderunt Principes, se nihil intentatum relicturos, ut Cæsari satisficeret, ejusque Edictum, quantum ipsi facere possent, effectui demandaretur. Ceterum hunc Legatum dissimulatione usum fuisse, facile deprehendebant; nam ea, quæ Adrianus in nupero conventu Congregatis significari fecerat, Papam ac Cardinales ignorasse vero haud simile videtur, nihilominus Principes, ut Germaniæ pacem redderent, quosdam nominarunt Deputatos, qui cum Cardinale Campegio conferrent. Verum cunctis hisce colloquiis exiguus respondit successus: quippe Campegius haud plura

plura pollicitus est, quam sua opera Cle- Sæcul. XVI.
A.C. 1524.
ricorum mores in Germania ad pristi-
nam disciplinam adeo revocandos, ut
inde Principum votis plene satisfactum
foret, silentio autem præteriit Romanæ
Curiæ abusus, totumque negotium ad
Papam remisit; huic enim soli, ajebat,
competit auctoritas jus sibi metipsi di-
cendi. Enimvero hac in re promissi
sui limites non excessit; quippe adhibito
quorumdam Præfulum, ac Germaniæ
Theologorum consilio nonnulla condi-
dit statuta, in quibus de prætensis cen-
tum Germanicæ Nationis oneribus nul-
lam ingessit mentionem, non nullis ta-
men abusibus, de quibus potissimum
Principes querebantur, remedium attu-
lit. Hæc igitur Statuta in Comitiis
exposuit, affirmans, quod ea ad redden-
dam Imperio pristinam Religionis puri-
tatem abunde sufficerent: Verum cen-
sebant Principes, quod hæc decreta mi-
nus essent rigida, malumque non modo
foverent, sed etiam Curiæ Romanæ
potestatem, atque Episcoporum auctori-
tatem non sine Principum sæcularium
præjudicio augerent, ut proin ad gra-
viores oppressiones viam aperirent. A-
liunde nonnulli hanc disciplinæ restau-
rationem spernebant tanquam Roma-
næ Curiæ artificium, quo Germanos fa-
scinare, ac sensim sine sensu acerbiori ser-

D d 2

vituti

Sacra. XVI vituti irretire moliretur : quapropter
A.C. 1524. spretis omnibus, quas Legatus interpo-
nebat, ardentissimis precibus, ut in Com-
itiis sua reciperentur statuta, id impe-
trare haud valuit, ut vero & ipse vi-
cem redderet, cuncta a Principibus pro-
posita rejicit.

Præterea in Comitiis aliud move-
batur negotium, cuius exitus novam
Legato molestiam creabat. Agebatur
ibi de quadam lite inter Episcopum Ar-
gentinensem, & nonnullos urbis suæ Pres-
byteros, qui juxta novi Evangelii per-
versitatem uxores ducere, sibi licitum
arbitrabantur : Cum vero ejusmodi sce-
lere gravem populo offenditionem præbe-
rent, Episcopus reos in jus vocari jussit,
ut criminis sui rationem redderent, &
tanquam legis Ecclesiasticæ, Sanctorum
Patrum, Pontificum & Imperii trans-
gressiores punirentur : Hi tamen adeo
non jussis parebant, ut etiam Episcopi
jurisdictionem declinaturi ad Senatum
provocarent, polliciti, se quæcunque su-
bituros supplicia, si in expressum quod-
dam præceptum peccasse convinceren-
tur. Senatus ergo Lutheranæ hæresi
addictus Episcopum comparere jussit:
hujus tamen caußæ discussio differeba-
tur usque ad comitia : Ast Episcopus
hanc moram juribus suis noxiā ratus,
Epistolam gravibus conceptam verbis
ad

ad Legatum perscripsit, exponens, per summam justitiam hoc pacto Episcopalis jurisdictionis exercitium præpediri; ut vero de totius caussæ summa Legatus accuratius edoceretur, Episcopus Thomam Murnerum Franciscanum ad Cardinalem ablegabat, qui eidem Sacerdotum petulantiam, & Senatus temeritatem exposuit. Igitur negotium in comitiis proponitur, cum vero Presbyterorum facinus Sacris Canonibus sole meridiano clarius adversaretur, Legatus caussam Episcopo omnino adjudicandam censebat. Verum tam acriter obstrepebant Argentinensis Senatus Deputati, ut rei decisionem penitus præpedirent, caussati, quod equidem Senatus suo præsidio Presbyterorum, qui cum gravi offensione concubinis suis assuescerent, facinori favere non voluerit, nec etiam Episcopi jurisdictionem impedierit, sed eidem duntaxat significaverit, Senatum Episcopo adversus hosce Sacerdotes ad sententiae suæ executionem auxilio futurum, quamprimum Presbyteros a connubii libertate jure divino arceri docuerit; de cetero ajebant illi Legati, a Senatu, eoquod accusatis Sacerdotibus ejus præsidium implorantibus adstitisset, nihil exinde attentatum, quod paetis utrinque conventis non ad amissim consonum foret,

D d 3 cum

Sæcul. XVI. cum sancitum esset, ut Ecclesiastici cu-
A.C. 1524. juslām criminis rei coram Magistratu
 fisterentur, vi igitur hujus pacti ab ac-
 cusatis Sacerdotibus Episcopi tribunal
 fuisse declinatum. Principes in comi-
 tiis congregati harum rationum imbe-
 cillitatem inanibus palpabant, nihil
 minus ut Legatum acrius vexarent, Lu-
 theranæ hæresi aliquantulum favere stu-
 debant: Vicissim vero Legatus conven-
 tus postulatis deferre constanter recu-
 fabat, unde comitia, nulla ferme re de-
 cisa, die decima octava Aprilis fuere
 soluta.

§. X.

Norimbergensis Conventus editum.

Cochl. l. cit. **Sleidan. ut** **/upr. p. 116.** **E**odem die Conventus promulgavit de-
 cretum, in quo hæc exponebantur.
 I. Summus Pontifex consentiente item
 Cæfare, quam citissime posset, liberum
 Concilium in quadam Germaniæ urbe
 ad id commoda indicat, ut ibidem con-
 troversiæ a Lutheri hæresi in quibus-
 dam fidei articulis suscitatae radicitus
 tollantur. II. Interim alia fiant comi-
 tia die undecima Novembris in festo S.
 Martini celebranda, propter quæ unus-
 quisque Principum doctis in sua ditio-
 ne Viris id negotii committat, ut exLu-
 theri libris, quæ admittenda, quæve re-
 jicien-